

3. Cançó de Cupido

Cupido: Si tens l'ànima quieta, ets beneït. I si passes pel món com un talòs,
no veuràs el somris de la lluna ni sabràs com batega el teu cor.
Qui sóc jo, preguntes enrabiada? Qui sóc jo, que et parlo des d'aquí?
Sóc la veu sense temps, ni durada. Sóc l'amor que marca el teu destí.
Sóc qui va casar a Romeu amb Julieta; qui va enfilear a Ariadna al laberint.
Qui va fer perdre el cap a Dido per Eneas.
Qui va esmaltar les aigües on es mirà Narcís.
L'amor és cec i no et para cap trampa.
L'amor et mostra el camí del desig.
Jo sóc Cupido,
sóc l'àngel que et guarda.
Si fas tot el que et digui et trobaré marit.
Sóc qui va casar...

Mimí: Cupido!! Sou vós, de debò?!
Oh, quina il·lusió, quina alegria... i quina colla!!
Doncs, deixeu que us digui que....
Fa dies i dies, mesos i mesos que rebo piles i piles
de pretendents. I no n'hi ha cap que em faci perdre
la xaveta. On s'amaga el meu príncep blau?
Per què es casen totes les dames de la cort..., totes menys jo?!
Fins i tot les guerxes i camacurtes, les
que no saben vestir-se "a la mode". I jo, que sóc la
més fina i la més elegant... Jo m'hauré de quedar
per vestir sants?! Pobra i mil vegades pobra de mi...
Bella com una rosella, i sense un gentilhome
que em cuidi el jardí... Però penso posar fi a
aquesta malastrugança: avui,
amb la vostra ajuda o sense ella,
comença la cacera del meu marit!!